

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Handlowo - Usługowego "D." -
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
przeciwko M. K.
oraz Niepublicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej "P." -
Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 lipca 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 31 sierpnia 2010 r.,

- 1. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej wniesionej w imieniu pozwanego Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej "P." - spółki z o.o. w Ł. oraz odrzuca skargę kasacyjną pozwanej M. K.**
- 2. zasądza od pozwanych na rzecz strony powodowej solidarnie kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik pozwanego Niepublicznego Zakładu Opieki zdrowotnej „P.” Sp. z o.o. w Ł. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 31 sierpnia 2010 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że powołane przesłanki zostały wykazane.

Jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, powinien to zagadnienie precyzyjnie sformułować i wskazać argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Natomiast odwołanie się do przesłanki opisanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, niepubl.). Tych wymagań skarżący nie spełnił.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Skarga kasacyjna M. K., którą nie łączy z Niepublicznym Zakładem Opieki zdrowotnej „P.” Sp. z o.o. w Ł. współuczestnictwo jednolite podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). Pozwana utraciła prawo do jej wniesienia, ponieważ przed upływem tygodnia od ogłoszenia sentencji zaskarżonego wyroku nie wystąpiła z żądaniem jego doręczenia wraz z uzasadnieniem (art. 398⁵ § 1 k.p.c.).

Na wniosek powoda zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.